

РЕШЕНИЕ

№ 6028

гр. София, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разглежда докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно
наказателно дело № 20221110215445 по описа за 2022 година

при участието на секретаря Даринка Цанева, като разглежда докладваното от съдията н. а. х.
дело № 15445 по описа за 2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д - чл. 63 от Закона за административните нарушения и
наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на П. Е. А. срещу Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-023194 от 15.11.2022 г., издадено от *** - Началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя П. Е. А. на основание чл.183, ал. 4, т.6 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 104А от ЗДвП и на основание чл.183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева, за нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата от П. Е. А. се иска цялостна отмяна на атакуваното наказателно постановление, с твърдения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и за субективно отношение от проверяващия служител от отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

В съдебно заседание жалбоподателят П. Е. А., редовно уведомен, се явява лично. Същият поддържа жалбата и пледира за отмяна на оспорваното наказателно постановление, като отново сочи че при издаване на същото са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Въззиваемата страна - Началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по същество на делото. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

На 19.09.2022 г. свид. А. Т. - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в присъствието на **** също от ОПП - СДВР съставил против жалбоподателя П. Е.

А. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия GA, АКТ № 740260 от 19.09.2022 г. за това, че на същата дата, в 16:01 часа, в гр. София, по бул. „Княз Ал. Дондуков - Корсаков“, А. управлявал собствения си лек автомобил ххххх, с посока на движение от моста Чавдар към ул. „Кракра“ като използва мобилен телефон по време на управление без устройство, позволяващо използването му без участието на ръцете. Съгласно акта водачът П. А. не използвал и обезопасителен колан, с какъвто бил оборудван автомобилът. При извършената проверка водачът А. не представил контролен талон. Посочените фактически констатации са квалифицирани в акта като нарушения на чл. 104а от ЗДвП, чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т.1 от ЗДвП. АУАН бил подписан от актосъставителя, свидетеля **** и свидетел на отказа на жалбоподателя А. да подпише АУАН, като на последния било връчено копие от акта.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу акта били подадени писмени възражения от П. А.. След извършена проверка от полицейски инспектор в 02 гр. „АНД“ 03 сектор АО-ОПП СДВР е предложено частично прекратяване на АНП, образувано с АУАН серия GA, АКТ № 740260 от 19.09.2022 в частта за вменената вина по чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП на жалбоподател П. А., като с мотивирана резолюция № 22-4332-М001812 от *** – Началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР било прекратено административнонаказателното производство по акта в частта за нарушение на чл. 100, ал. 1 ,т. 1 от ЗДвП. .

Въз основа на така съставения акт и при идентичност на описанието на нарушенията, *** - Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР /ОПП-СДВР/, издала обжалваното Наказателно постановление № 22-4332-023194 от 15.11.2022 г., с което наложила на жалбоподателя П. Е. А. две административни наказания „Глоба“ в общ размер на 100 лева, както следва:

„Глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104А от ЗДвП и

„Глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП;

Препис от НП бил връчен на жалбоподателя на 18.11.2022 г., като на 22.11.2022 г. пред наказващия орган е депозирана жалбата срещу НП.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля А. И. Т., справка картон на водача, Заповеди на Министъра на вътрешните работни относно компетентността на актосъставителя и на административнонаказващия орган, както и останалите съдържащи се по административнонаказателната преписка и събрани в хода на съдебното следствие писмени доказателства.

Съдът възприе показанията на свид. А. Т., който заявява, че не си спомня за конкретния случай, но след предявяване по реда на чл. 284 от НПК на съставения от него АУАН серия GA, АКТ № 740260 от 19.09.2022 г. заявява, че актът е съставен и подписан от него, като изяснява, че с колегата му са видели жалбоподателя, че използва мобилен телефон по време на управление на МПС, не използва обезопасителен колан и са го спрели и съставили АУАН.

Съдът кредитира в цялост и приобщените към доказателствените материали писмени доказателства, тъй като същите са относими към предмета на доказване, непротиворечиви са

в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В настоящото производство следва да се провери изцяло законността на обжалваното наказателно постановление, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това свое правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Спазена е и процедурата по съставяне и връчване.

Съдът намира за необходимо да подчертае категорично, че фактическите констатации, до които са достигнали актосъставителят и АНО, не се ползват с презумптивна доказателствена сила. Тези констатации /в АУАН и НП/ подлежат на доказване с всички допустими гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства и това следва най-малкото от конституционно установения принцип на презумпцията за невинност. Да се приеме обратното, означава да се размести доказателствената тежест, а това води до положение, при което обвиненото лице да доказва своята невинност, което е пряко и драстично нарушение на презумпцията за невинност, уредена в чл. 31, ал. 3 от Конституцията на Република България и чл. 6, пар. 2 от ЕКЗПЧОС.

Настоящият съдебен състав счита, че приетите в АУАН и Наказателното постановление фактически положения относно вменените на жалбоподателя П. Е. А. нарушения на чл. 137а, ал. 1, чл. 104а, ал. 1 от ЗДвП не са доказани. В тази връзка следва да се посочи, че свидетелят А. Т. не си спомня за конкретния случай, като след предявяване по реда на чл. 284 от НПК на АУАН серия GA, АКТ № 740260 от 19.09.2022., заявява, че същият е съставен и подписан от него, като изяснява, че с колегата му са видели жалбоподателя, че използва мобилен телефон по време на управление на МПС, не използва обезопасителен колан и са го спрели и съставили АУАН. Същевременно, този свидетел не изяснява датата и времето на извършване на проверката и обстоятелствата около същата, а именно - автомобилът, при управлението на който се твърди жалбоподателят П. А. да е извършил вменените му административни нарушения. Показанията на актосъставителя Т., а и останалите доказателствени материали, не съдържат никакви детайли касателно нарушенията на чл. 137а, ал. 1 и чл. 104а, ал. 1 от ЗДвП. С оглед на изложеното се налага изводът, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства не се установява несъмнено фактическата обстановка, изложена в акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление. При това положение административното обвинение остана недоказано, като следва да се посочи, че в тежест на административно-наказващия орган е да докаже фактическите констатации, изложени в АУАН и НП.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход от делото правото на присъждане на разноски се поражда в полза на жалбоподателя, който обаче не прави такова искане и не представя доказателства за действително направени разноски, поради което съдът не намира за необходимо да с

произнася в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-023194 от 15.11.2022 г., издадено от *** - Началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на П. Е. А. на основание чл.183, ал. 4, т.6 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева, за нарушение на чл. 104А от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева, за нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____